

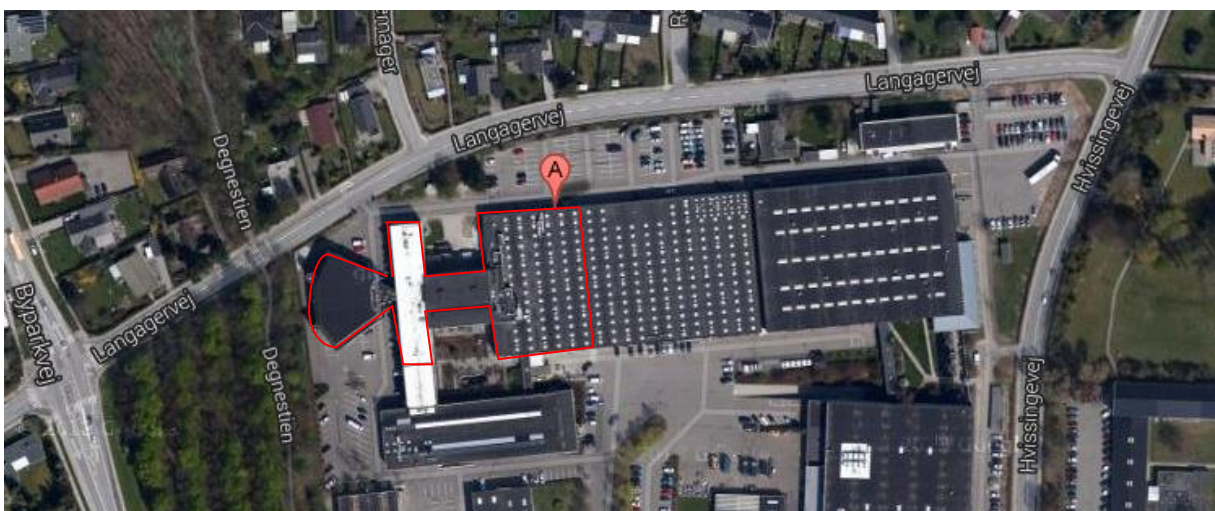
6. januar 2014

Langagervej 60, Glostrup.
Bygningsbeskrivelse / bevaringsværdier

Bygherre / ejer: Dansk Pelsdyravlforening (i dag København Fur)
Byggeår: 1961-63 – med efterfølgende ombygninger og udvidelser
Funktion: Eftersynshal, aktionshus og administrationsbygning
Arkitekt: H. Rahlff
Ingeniør: Th. Jespersen
Landskabsarkitekt: J. Palle Schmidt

Dansk Pelsdyravlforening blev stiftet i 1930 og havde oprindeligt til huse på Nørrebro. Det nuværende hovedsæde i Glostrup er bygget 1961- 63, og siden da er både eftersynshal, administration og personalefaciliteter om og tilbygget flere gange som led i virksomhedens naturlige moderniseringer og udvidelse.

Hovedsædets oprindelige bygning er ca. 8.500 m², fordelt på 3 afsnit:
Forbygningen med indgang og kontorer, mellembygningen med diverse personale- og gæstefaciliteter (bl.a. en stor kantine, som oprindeligt var auktionslokale) og den lave, brede eftersynshal.
Allerede i 1965 tilføjes foran hovedbygningen en vifteformet auktionshal på søjler.
Dette udgør kernen i det nuværende bygningsanlæg.

BYGNINGSBESKRIVELSE / BEVARINGSVÆRDIER

Udvendigt

Udvendigt fremstår bygningerne tydeligt som betonelementbyggeri fra begyndelsen af 60'erne. Det er et søjle-drager-system tegnet over et modulsystem på 1,28m x1,28 m.

Facaderne har lange ubrudte vinduesbånd og brystningsmure i relativt store betonelementer. Betonelementerne er sandsynligvis fabriksfremstillede, hvilket var nyt i 1960'erne. De er fint udformet med en glat støbt ramme/kant og et groft midterfelt og brede fuger. Den grove overflade af hvid cement med store synlige sten-tilslag er også karakteristisk og nyt for 60'erne. I dette tilfælde er stenene udsøgte (norsk marmor): De er klare, hvide og næsten krystallinske.

Forskellen i overfladerne, fugerne og profileringerne giver tilsammen betonfladerne karakter og struktur.

Facaden er i det hele taget meget præcist modelleret, modulerne "går op", dørene og vinduer sidder præcist ift. elementsamlinger.

De gennemgående vinduesbånd signalerer tydeligt den nye byggeteknik, hvor facaderne ikke mere er bærende.

Det første egentlig betonelementbyggeri i Danmark er fra 1953, og det var med små lette elementer støbt på pladsen. I 1961 er montagebyggeriet så udviklet, at man kan begynde at fabriksproducere betonelementer. Det betyder bl.a., at elementbyggeriet gradvist bliver mindre forfintet og elementerne større og tungere. Man laver ikke mere støbeformene på pladsen specielt til de enkelte byggerier, men forsøger i højere grad at udvikle systemer og arbejde med volumener og rytmiske facader.

Med Langagervej 60 har arkitekten gjort en dyd ud af at vise, at bygningen er et betonelementhus, og elementerne er stadigvæk omhyggeligt udformet - de er sandsynligvis specialproducerede. Det har været et både moderne og eksklusivt byggeri.

Den vifteformede auktionshal
Facadens betonelementer svarer til elementer på eftersynshallen, men til gengæld er hallen helt anderledes skulpturel end resten af bygningen.

Eftersynshallens nord-vesthjørne. Facaden mod gården åbner sig mod gårdrummet (oprindelig grøn have?). Betonelementer mod haven er samme type som på for- og mellembygningen.

Eftersynshallen, detalje af betonelementer på nordfacaden.

Eftersynshallens nordfacade med meget præcist placerede vinduesfag og lys.

BYGNINGSBESKRIVELSE / BEVARINGSVÆRDIER

Indvendigt

Det eksklusive præg går igen indvendigt, men planen og detaljeringen er mere klassisk.

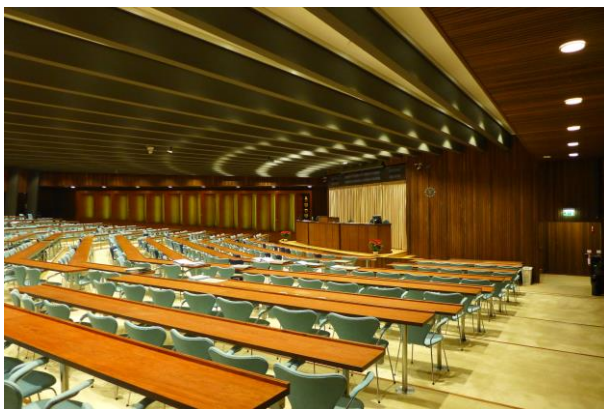
Bygningen er symmetrisk organiseret omkring en lang midterakse og en tværakse midt i forhuset. Akserne er stadigvæk husets naturlige "hovedfærdelsåre" og et meget stærk træk. Oprindelige trapper ligger generelt vinkelret på hovedaksen.

Der er et tydeligt og naturligt designmæssigt hierarki i huset: Detaljeringen og overfladebehandlingen er finest i det vifteformede auktionshus og forhuset, kontorerne har haft linoleumsgulve og vinylvægge, mens eftersynshallen står karsk med synlige betonkonstruktioner.

Auktionslokalerne og publikumsarealerne har en stemning af herreværelse, de er forholdsvis mørke og luksuøst indrettet. Væggene er beklædt med lakerede paneler af forskellige dyre træsorter, bl.a. Pao-rose og Wenge. Omkring midteraksen står højglansmalede mørkeblå runde søjler. Lofterne har oprindeligt været smalle alu-akustikpaneler malet i samme mørkeblå som søjlerne og med indbygget lys (de fleste lofter er udskiftede). Trappegænder og lister er messing og stål, trapperne er lette sortmalede smedjærstrapper. Der er parketgulve (oprindelige gulve er sildebensparket) eller bløde gulvtæpper og travertinfliser (garderoben i kælderen).

Bygningen har været udstyret med topmoderne installationer: lydisolerede telefonbokse, fjernsyn, højtaleranlæg...

Kontor- og auktionsdelen har helt tydeligt været et "gesamtkunstwerk" med specialdesignede blåmalede møbler med træfiner/træflader. Der findes stadigvæk rester af oprindeligt inventar, bl.a. i garderoben i kælderen og bordene i auktionshallen.

Den vifteformede auktionshal med panelbeklædte vægge, træbordplader på spinkle stålben, løse AJ-stole og de synlige loftsbjælker, som understreger vifteformen. (Det hvide loft mellem bjælkerne er nyt, oprindeligt blå Dampapaneler).

Forhusets midterakse, 1.sal. Sildebensparket, teaktræs-vægpaneler, blanke blå søjle og messing. (Det hvide loft er nyt)

Den første auktionshal i mellembygningen. De oprindelige telefonbokse på endevæggen og sildebensparketgulvet er bevaret.

Kantinen med den synlige søjle-drager-konstruktion. Loftet er nyt, gulvet er delvist nyt. Den langsgående drager har stadigvæk en rest af den oprindelige finer.

BYGNINGSBESKRIVELSE / BEVARINGSVÆRDIER

Trappe i forhuset, 1.sal. Vanger og de bærende dele af trappegelænderet er sortmalet støbejern, håndlisten og de tynde lodrette strenge er blankpoleret messing.

Trappe i forhuset, 1.sal. Trappegelænderet med spinkle profiler og rytme er klassisk komponeret.

Mellemgang ved den vifteformede auktionshal. Parketgulvet er ført videre ned ad trappen. De omhyggeligt planforsænkede forkanter i hårdt træ danner fin kontrast til trinfladerne.

Et af de mange vægure, som er styret centralt. Også urene er i finer og messing.

Løse AJ-stole og oprindelige borde i auktionshallen. Bemærk hårdtræs-listen i trinfor-kanten.

Vinduesvæggen med gardiner og indirekte lys i auktionshallen.

Den mørkeblå farve på søjlerne genfindes i firmaskiltningen.

BYGNINGSBESKRIVELSE / BEVARINGSVÆRDIER

Listebeklædt væg i den vifteformede auktionshal.

Trappe til auktionshallen beklædt som en æske med træ på alle overflader og ovenlys

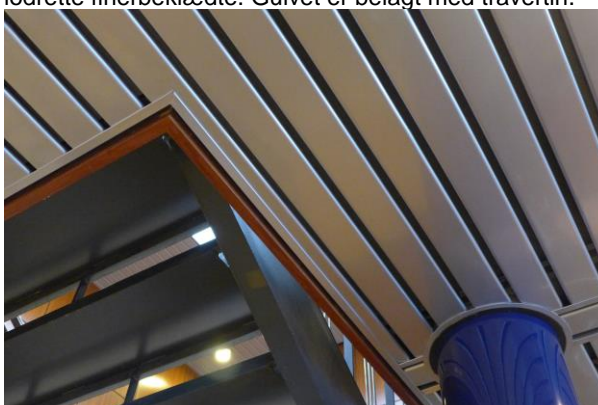
Den indbyggede ekstra skydedør mellem forhal og kantine (opr. auktionshal).

Garderoben i kælderen i forhuset med det originale fine faste inventar. Vandrette bordflader er sorte, lodrette finerbeklædte. Gulvet er belagt med travertin.

Garderobedisken med garderobe-ophængt bagved.

Et originalt alu-akustikloft (umalet) med omhyggelige tilpasninger omkring alle gennemføringer.

Travertingulv og detalje på den indvendige side af garderobedisken. Kombinationen af spinkle stålbæringer og træ er tidstypisk. Man har tilstræbt et elegant og let udtryk.

BYGNINGSBESKRIVELSE / BEVARINGSVÆRDIER

Placeringen i Glostrup

I 1963 var Glostrup stadigvæk landlig, men i hastig vækst som en af Københavns nye forstæder. De første industrikvarterer i forstæderne etableres i begyndelsen af 60'erne, f.eks. i Hersted og Rødovre, hvor der var nem adgang fra de nye store indfaldsveje og god plads til at opføre tidsvarende ejendomme. Pelsauktionens udflytning finder sted næsten samtidig med f.eks. opførelsen af Irmas prestige-kaffetårn i Rødovre. Men til forskel fra Irma, er ejendommen i Glostrup ikke placeret i et udpræget industrikvarter. Kopenhagen Fur's arkiver må indeholde en spændende historie om, hvorfor og hvordan man vælger at bygge et nyt hovedsæde i Glostrup.

Arkitekterne

Arkitekten Hans Rahlff (1897 – 1975) er ikke særlig kendt i litteraturen, men synes interessant. Han har rod i den klassiske og tidlige modernistiske arkitektur fra før 2. verdenskrig og har bygget for flere kendte firmaer, bl.a. Skandinavisk Tobakskompagni og Bang og Olufsen.

Landskabsarkitekten Jørn Palle Schmidt (1923 – 2010) var en anerkendt landskabsarkitekt og professor ved landbohøjskolen, som bl.a. var kendt for at bruge store mængder af planter til sin opbygning af rum og flader langs motorvejene. Foruden motorvejene har Jørn Palle Schmidt også sat sit markante præg på mange boligbebyggelser, friarealer ved skoler...

Det er tvivlsomt, hvor meget der er tilbage af JPS's haveanlæg, bortset fra måske kantbeplantningen.

Bærende bevaringsværdier

Langagervej 60 er et af Hans Rahlffs sidste bygningsværker. Det balancerer mellem klassisk modernistisk arkitektur og det moderne elementbyggeri.

Der er brugt nye materialer, men de er udformet med håndværksmæssig omhu og detaljering. Der er brugt betonelementer udvendigt, men messing og fine træsorter indvendigt. Det er moderne betonelementbyggeri, men udført med eksklusive materialer. Den vifteformede auktionshal er hævet på søjler og let asymmetrisk, men planen er grundlæggende symmetrisk og klassisk. Balancen er spændende og meget kendetegnede for de tidlige 1960'ere.

Bygningen er ypperligt detaljeret og gennemtænkt som et hele. Det oprindelige inventar er specialfremstillet og præcist indpasset i bygningen, så den fremstår meget sammenhængende. Alt i alt en kvalitet, som det er svært at opnå i nyere byggeri.

med venlig hilsen

g r e t h e p o n t o p p i d a n

arkitekt m.a.a. byggeøkonom m.d.b.
udvalgsformand / udvalget for Nyere Tids Arkitektur

http://www.byogland.dk/omlandsforeningen_udvalg.html

dk.linkedin.com/in/grethepontoppidan/
www.arkitekturet.dk